

بسم الله الرحمن الرحيم (۱)

خیلی مایل بودم که از یکایک شعرائی که در اینجا تشریف دارند شعر بشنوم و از یکایک نغمه سرایان مذهبی و مداحان، نغمه هایشان را گوش کنم. متأسفانه مثل همیشه آنچه میل دل ما است، در عمل اتفاق نمی افتد ولی همان مقداری که شنفتیم، هم حقیقتاً بهره بردیم و استفاده کردیم، و هم بنده خوشحال شدم. واقعاً من خوشحال شدم از اینکه مشاهده کردم در مشهد همچنان - بلکه بهتر از گذشته - هم ذوقهای فراوان و لطافت‌های شعری و ریزه کاری‌های زیبای ادبی در شعرها وجود دارد، و هم حنجره‌های مخملین و مطلوب و شیرین الحمد لله در مشهد زیاد است؛ من خیلی خوشحال شدم از این واقعیتی که انسان در مشهد ملاحظه میکند. خب، در گذشته هم کم و بیش همین جور بود. البته از لحاظ شعری، مشهد همیشه جلو بود از جاهای دیگری که ما می شناختیم - تا آن حدی که ما می دیدیم؛ در آن سالهای دوران جوانی ما، مشهد به طور مجموعی و جمعی جلوتر از خیلی جاهای دیگر بود - لکن از لحاظ مداحی و خوش خوانی و نغمه سرایی دینی، نه؛ مشهد در این حدی

که امروز انسان مشاهده میکند و میبیند، در زمان ما نبود. یک تعداد محدودی بودند، شاید بشود گفت تعداد انگشت شماری بودند که میتوانند شعر خوب را با آهنگ خوب و صدای خوش بخوانند. خب، بنابراین جای شکر دارد و خدای متعال را شاکریم بر این نعمت.

● وظایف و تکالیف ما در قبال نیازهای امروز دنیای اسلام و نیازهای

جمهوری اسلامی

آنچه من تأکید میکنم، همان طور که در شعرهای شعرای عزیزمان مشاهده کردیم و همچنین در برخی از اشعار مدّاحان عزیز شنیدیم، [این است:] امروز دنیای اسلام نیازمندی‌هایی دارد. دنیای اسلام امروز در یک مرحله‌ی حسّاس تاریخی دارد به سر میبرد. اینهایی که شما ملاحظه میکنید - آل سعود آن جوری، یمن آن جوری، عراق این جوری، سوریه آن جوری، مسائل مربوط به آمریکا، مسائل مربوط به رژیم صهیونیستی، کارهایی که در منطقه میکنند، تصمیم‌هایی که میگیرند، فشاری که روی جمهوری اسلامی می‌آورند - یک مجموعه‌ی کار است، یک هدفی دارد دنبال میشود. در یک چنین شرایطی که دنیای اسلام در واقع از یک پیچ تاریخی دارد عبور میکند، ما وظایفی داریم، ما تکالیفی داریم؛ هر کداممان به یک نحوی، نمیتوانیم غفلت کنیم از نیازهای امروز دنیای اسلام؛ در رأس این نیازها هم، نیازهای جمهوری اسلامی است؛ چون جمهوری اسلامی میان دار این حادثه‌ی عظیم است. بله، بازیگران بسیارند؛ کنندگان و کنشگران و فعالان در دنیای اسلام زیادند، از همه نوعش؛ اما میان دار، جمهوری اسلامی است. مطمئناً اگر جمهوری اسلامی نبود، اگر امام بزرگوار نبود، اگر آن فریاد ملکوتی متکی به سنت‌های الهی در این کشور نبود، این حوادث در دنیای اسلام نبود و استکبار بدون هیچ‌گونه مانعی کار خودش را دنبال میکرد و هیچ احتیاجی به این همه چالش هم نداشت، این همه مشکل هم برای استکبار وجود نداشت. بنابراین جمهوری اسلامی امروز نیازمندی‌هایی دارد که این نیازمندی‌ها را

ماها باید تأمین کنیم.

● برترین نیاز جمهوری اسلامی در این دوران، تبیین و بصیرت‌افزایی و تحکیم معارف انقلاب و اسلام

به اعتقاد بنده برترین این نیازمندی‌ها، نیازهای تبیینی و بصیرت‌افزایی و تحکیم معارف انقلاب و اسلام [است]؛ اینها در رأس همه‌ی این نیازها است. ما ابزارش را هم بحمدالله داریم. یکی از ابزارهایی که ما داریم و دیگران در دنیا معمولاً ندارند، همین مدّاحی است، همین روضه‌خوانی است، همین منبر است، همین مجالس مردمی است؛ این در دنیا معمول نیست. در دنیا اینکه حالا یک نفر را یک جایی دعوت کنند برود منبر، هزار نفر، دو هزار نفر، پنج هزار نفر، بدون دعوت، با شوق دل خودشان آنجا حاضر بشوند، بنشینند یک ساعت به حرف او گوش بدهند، چنین چیزی در دنیا نیست؛ معمولاً باز حمت، با پروپاگاندا، (۲) با جاذبه‌های جنسی، با انواع و اقسام جاذبه‌ها افراد را میکشانند به مجالس. اینکه حالا در اعلامیه مینویسند که یک مدّاحی - آقای فلان کس - فلان جا می‌رود و مردم هجوم می‌آورند می‌روند می‌نشینند گوش میکنند، این را ما داریم، دیگران ندارند؛ این نعمت است، این را قدر بدانیم، از این فرصت استفاده کنیم. شعر هم همین جور است. بنابراین امروز، هم [در شعر] شعرای عزیز ما - که خب امروز الحمدلله خیلی خوب بود؛ شعرهایی که دوستان گفته بودند، بخصوص بعضی خیلی خوب بود؛ درست منطبق با نیازها بود، منطبق با همان چیزی بود که امروز جامعه‌ی ما نیاز دارد که بداند، بفهمد؛ در جهت بصیرت‌افزایی بود - هم در خواندن نغمه‌سرایان و مدّاحان عزیزی که خواندند با صداهای خوش، الحمدلله اینها تا حدود زیادی تأمین میشود.

● لزوم توجه شعرا و مداحان به افزایش بصیرت مخاطبانشان نسبت به ائمه، قرآن، اسلام و آینده‌ی جامعه‌ی جهانی

لکن من می‌خواهم برای همیشه توصیه کنم، یعنی واقعاً به فکر باشید، وقتی که شما شعر می‌خوانید یا دم می‌دهید تا مثلاً در نوحه خوانی سینه بزنند، چیزی بگویند که آن کس که سینه می‌زند، بر معرفتش بیفزاید، یک چیز جدیدی بفهمد. بله، میشود گریه گرفت و مثلاً فرض کنید که مصیبت خوانی کرد بدون بصیرت، آن هم یک مرحله‌ای است، بلاشک یک مرحله‌ای از فضیلت است، اما آن فضیلت برتر، آن هدف اعلی، آن غایت القصوی (۳) از همه‌ی این مقدمات، این است که ما بصیرت‌هایمان افزایش پیدا کند؛ نسبت به ائمه، نسبت به قرآن، نسبت به اسلام، نسبت به آینده‌ی جامعه‌ی جهانی؛ اینها هدفهای اصلی است، اینها باید ان شاء الله در شعرهای ما هم بیاید، در خواندن‌ها و مداحی‌های ما هم بیاید.

به هر حال خیلی متشکریم از اینکه امروز اینجا تشریف آوردید. از برادرانی که این جلسه را تدارک دیدند تشکر میکنیم. حاج آقای اکبرزاده (۴) چند سال است که -دو سه مرتبه- به من گفتند که این جلسه را بگذاریم، من هم نیتش را داشتم منتها نشده و در سفرهای مشهد نتوانستیم؛ یعنی غالباً گرفتاریم؛ سفرهای مشهد هم برای ما سفر فراغت نیست به آن معنا، نشده بود، الحمدلله امسال و امروز اتفاق افتاد و شد. از اینکه نتوانستیم شعر شعرای عزیز دیگر را بشنویم و استفاده کنیم، از آنها عذرخواهی میکنم؛ [البته] اگر من باید عذرخواهی کنم، اگر آقای واعظی (۵) باید عذرخواهی کند، ایشان عذرخواهی کند! (۶)

به هر حال امیدواریم ان شاء الله که همه‌تان موفق باشید، مؤید باشید، خدای متعال هم فرصتی به ما بدهد و عمری بدهد که بتوانیم باز هم از شماها بشنویم.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

(۱) در ابتدای این دیدار شماری از مداحان و شعرا به مدیحه‌سرایی و قرائت اشعار پرداختند.

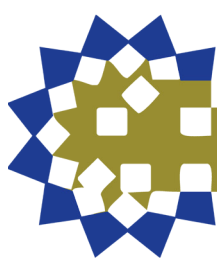
(۲) تبلیغات

(۳) حدّنهایی، کمال مطلوب

(۴) آقای محمود اکبرزاده

(۵) آقای احمد واعظی (مجری برنامه)

(۶) خندهی معظّم‌له و حضار

دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای

KHAMENEI.IR